

dolical

דוליקל המשחה החודרת למוקד הכאב...

אינך חייב לבלוע תרופות נגד כאבי שרירים ופרקים. נסה טיפול מקומי במוקד הכאב. מרח מעט "דוליקל" על המקום הכואב... ועסה. משחת "דוליקל" חודרת דרך העור, משככת ומקילה את הכאב. משחת "דוליקל" להקלת כאבי שרירים ופרקים, וכאבים מהתכווצויות שרירי הצוואר ושרירי הגב.

משחת "דוליקל" משמשת גם לעיסוי לפני מאמץ ספורטיבי ולאחריו.

מארון התרופות של אביק

פרולקס נגד עצירות
סטילה הטיפות הכחולות נגד כאבי גרון
ברוגרון

במדינה

(המשך מעמוד 56)

טרה התחכמה לו. מיד כשגודע לה שנקבע מועד לתשובת המדינה בבג"ץ, שיחררה המישטרה את החשוד בערובה של 20 אלף לירות. בכך סגרה את אפשרות הביטוח בפני בג"ץ. כיוון שבג"ץ יכול לדון רק בעניינים אקטואליים. ברגע ששוחרר החשוד הרי שאין יותר מקום לדיון במעצרו בפני בג"ץ.

אך בן-שחר לא התיימש. הוא מצא דרך נוספת לדון בעניין. הפעם ערער שוב על החלטת השיחרור, בטענה המדהימה כי אין לבית-המישפט סמכות לשחרר חשוד ברצח בערובה. הסמכות היחידה הנתונה לבית-המישפט היא לשחרר חשוד כזה ללא כל ערובה. אי לכך ביקש מבית המישפט לבטל את הערובה שהוטלה על מרשו.

שוב בא הערר בפני השופט שטרומזן וזה, למרבית הפלא, קיבל את מירושו של עורך-הדין. הוא נעתר לבקשתו וביטל את הערובה של 20 אלף הלירות כליל. גם תוצאה זו לא נראתה לשופט, והוא הסביר כי במצב זה יוכלו חשודים ברצח להימלט מהמדינה בלי כל קושי. שכן לבית-המישפט אין סמכות להטיל עליהם ערובה ואף לא לצוות על איסור יציאתם מהארץ. אמנם במקרהו של החשוד הספי ציפי, לא התעוררה בעייה זו, כיוון ש-בדיקות גלאי-האמת קבעו החלטית, שאינו מעורב ברצח דיין, אך מה יהיה על חשודים אחרים ברצח?

אם לא תתחכם המישטרה בפעם הבאה, יתכן שיחברר העניין בבג"ץ. ולא, יאלץ המחוקק למצוא מוצא מהסבך שנוצר.

משטרה

אליבי במדים

חובת המישטרה לברוק מל

מיקרה שבו טוען הנאשם

„במקום אחר הייתי, אפילו

משוכנעים הם שמענתו

זו בשקר יסודה

המישטרה עצרה את אוריאל קדוש ב-1 חודש ספטמבר 1979, באשמה שמכר סמים לנוער בחולון. המעצר נעשה על סמך תצהירות ממושכות שערכה המישטרה במקום. קדוש כבר מיד באשמה כשגולקח למע-צר. הוא הסביר, שכל שעות המעקב היה הוא בקפה צמרת יחד עם ידידים. לדבריו הגיע למקום מכירת הסם כמה רגעים לפני שנעצר. התנועות שיוחסו לו, ואשר נעשו בשעות הקודמות, נעשו עליידי מישו אחר. גם הנער שנתפס נמצא ללא הסם, והכחיש מכל וכל שקנה סמים מקדוש.

המישטרה לא התייחסה כלל לאליבי של קדוש. הוא נעצר, הוגש נגדו כתב-אישום. השופט דויד וולך עצר אותו עד תום ההליכים.

האליבי לא נבדק. סניגורו של קדוש, עורך-הדין הממושקף משה רום, החליט שאליבי הוא דבר עקרוני. ואם חוק סדרי הדין-הפלילי מחייב כיום נאשם לטעון בתחילת הדיון שלו, שיש לו אליבי, כדי שהמישטרה תוכל לברר אותו, הרי מוטלת חובה מקבילה גם על המישטרה. וכאשר שיטח בפניה הנאשם אליבי, חובה עליה לברר זאת, אפילו נראה לה הדבר מופרך מיסודו.

האליבי של אוריאל קדוש לא נבדק עד היום. השופט וולך קבע שבנסיבות המיקר, וכיוון שהוא נעצר אחרי תצפית ממר-שכת של המישטרה, לא היה צורך לברר את האליבי שלו. אך בית-המישפט העליון, אליו ערער רום, חשב אחרת.

נשיא בית-המישפט העליון, השופט יואל זוסמן, קבע בפסק-דין עקרוני, שיש לשחרר את קדוש ממעצרו. מחדלה של המישטרה בבירור האליבי מספיק כדי שהנאשם ישוחרר ממעצר, קבע השופט. הנשיא לא הטיל ספק בדו"ח התצפיות שערכה המישטרה. אבל כאשר העלה החשוד טענת „במקום אחר הייתי“ חייבת היתה המישטרה לחקור בכך. השופט לא התעלם מכך שאין איש ערב לאמינות האליבי, וכי יתכן מאד שאחרי בדיקה יתגלה האליבי ככוזב. אבל העדר חקירה בנושא חשוב כזה על-ידי המישטרה פוגמת בתהליך המעצר.

קדוש שוחרר בערובה של 100 אלף לירות. האליבי יבורר.

30 ישראלים וצאו

במעמקי הים ובעלי

צוקות מבוהלות נשמעו לאורך

החוף: „להביא עזרה!“ „תאונה!“ „תקראו מהר לרופא!“ שתי דמויות עלו מן המים הרועים. השניים היו לבושים בגדי-גומי שחורים ונשאו על גבם בלוניי אוויר. התיירים ששכבו מול השמש לא הבינו כמה מדובר, אך אווירת הפחד הש-פיעה עליהם והם התיישבו בחרדה. שני הצוללים נשאו עימם את גופה מחוסר-ההכרה של בחורה צעירה.

„מוכרחים לקחת אותה לבית-חולים.“ צעק אחד מהם. ואילו חברו לחש בשקט ובכחלה: „לא יתכן, לא יתכן, אני הסתכלתי עליה כל הזמן, היא היתה בסדר, לא יתכן, אני לא מבין.“

רופא שהיה במקום מיהר להגיש עזרה ראשונה. הוא התחיל להנשים את הצוללת שהגיעה אליו ללא דופק וללא נשימה. כשהיא כחולה, הרופא ביקש את עזרתו של בחור מקומי. האחד הנשים מפה-לפה וה-שני ביצע עיסוי-לב. על סגור שעבר בי מקום הועברה ציפורה יגל לבית-החולים באילת.

קווי-הטלפון לא התפנו לרגע. הרופאים דווחו לבית-החולים הרב-ס בחיפה. שם מצוי המרכז לרפואה ימית. הם מסרו את תוצאות הבדיקות וקיבלו ייעוץ מהרופאים המומחים של חיל-הים שהזעקו לרמב"ם. חברה של ציפורה הצטופפו בפרוודו, הם חששו להתקשר לבעלה, ששהה יחד

מנהל מועדון כבשני בשארם צלול יותר

נפכה נצר

30 מטרים גורליים

עם בתם בת ארבעת החודשים בביתם ש-ברמת-הגולן.

ציפורה בת ה-22 הוכנסה לתא לחץ, שכבה שם שנים-עשר יום ונפטרה לפני שבועיים בלא ששבה אליה הכרתה. תאונות-המוות מתחת לפני המים לא הרתיעו צוללים רבים. בשנים האחרונות